

ОМБУДСМАН НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ОМБУДСМАН
ИЗХ. № 27-2320/09.01.13г

ДО
ПРОФ. ЦАНКА ЦАНКОВА –
ЗАМЕСТВАЩ ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

УВАЖЕМА ГОСПОЖО ЦАНКОВА,

На основание чл. 150, ал. 3 от Конституцията на Република България, внасям в Конституционния съд искане за обявяване на разпоредбите на чл. 43, ал. 1, т. 2 и т. 3 от Закона за чужденците в Република България и чл. 182, ал. 2, т. 2, б. „а” и чл. 221, ал. 6, т. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс за противоконституционни, поради противоречие с чл. 35, ал. 1 от Конституцията на Република България.

Приложение: съгласно текста.

С уважение,

КОНСТАНТИН ПЕНЧЕВ БЪЛ
ОМБУДСМАН
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Handwritten notes:
Дружеството К.О. № 4
2013г. Офисово
Сметарски - Дана
15.01.2013

ОМБУДСМАН НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ИСКАНЕ

от омбудсмана на Република България,
на основание чл. 150, ал. 3 от Конституцията, за установяване на
противоконституционност на разпоредбите на чл. 43, ал. 1, т. 2 и т. 3 от Закона за
чужденците в Република България и чл. 182, ал. 2, т. 2, б. „а” и чл. 221, ал. 6, т. 1 от
Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, с които се нарушават правата на
гражданите

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

На основание чл. 150, ал. 3 от Конституцията на Република България, се обръщам към Вас с искане да обявите за противоконституционни разпоредбите на **чл. 43, ал. 1, т. 2 и т. 3 от Закона за чужденците в Република България** (обн. ДВ, бр. 153 от 1998 г., изм. ДВ, бр. 70 от 1999 г., изм. ДВ, бр. 42 от 2001 г., изм. ДВ, бр. 112 от 2001 г., изм. ДВ, бр. 45 от 2002 г., изм. ДВ, бр. 54 от 2002 г., изм. ДВ, бр. 37 от 2003 г., изм. ДВ, бр. 103 от 2003 г., изм. ДВ, бр. 37 от 2004 г., изм. ДВ, бр. 70 от 2004 г., изм. ДВ, бр. 11 от 2005 г., изм. ДВ, бр. 63 от 2005 г., изм. ДВ, бр. 88 от 2005 г., изм. ДВ, бр. 30 от 2006 г., изм. ДВ, бр. 82 от 2006 г., изм. ДВ, бр. 11 от 2007 г., изм. ДВ, бр. 29 от 2007 г., изм. ДВ, бр. 52 от 2007 г., изм. ДВ, бр. 63 от 2007 г., изм. ДВ, бр. 109 от 2007 г., изм. ДВ, бр. 13 от 2008 г., изм. ДВ, бр. 26 от 2008 г., изм. ДВ, бр. 28 от 2008 г., изм. ДВ, бр. 69 от 2008 г., изм. ДВ, бр. 12 от 2009 г., изм. ДВ, бр. 32 от 2009 г., изм. ДВ, бр. 36 от 2009 г., изм. ДВ, бр. 74 от 2009 г., изм. ДВ, бр. 82 от 2009 г., изм. ДВ, бр. 93 от 2009 г., изм. ДВ, бр. 103 от 2009 г., изм. ДВ, бр. 73 от 2010 г., изм. ДВ, бр. 9 от 2011 г., изм. ДВ, бр. 43 от 2011 г., доп. ДВ, бр. 21 от 2012 г., изм. ДВ, бр. 44 от 2012 г.), поради противоречие с чл. 35, ал. 1 и чл. 26, ал. 2 от Конституцията на Република България, както и разпоредбите на **чл. 182, ал. 2, т. 2, б. „а” и чл. 221, ал. 6, т. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс** (обн. ДВ, бр. 105 от 2005 г., изм. ДВ, бр. 30 от 2006 г., изм. ДВ, бр. 33 от 2006 г., изм. ДВ, бр. 34 от 2006 г., изм. ДВ, бр. 59 от 2006 г., изм. ДВ, бр. 63 от 2006 г., изм. ДВ, бр. 73 от 2006 г., изм. ДВ, бр. 82 от 2006 г., изм. ДВ, бр. 86 от 2006 г., изм. ДВ, бр. 95 от 2006 г., изм. ДВ, бр. 105 от 2006 г., изм. ДВ, бр. 46 от 2007 г., изм. ДВ, бр. 52 от 2007 г., изм. ДВ, бр. 57 от 2007 г., изм. ДВ, бр. 59 от 2007 г., изм. ДВ, бр. 108 от 2007 г., изм. ДВ, бр. 109 от 2007 г., изм. ДВ, бр. 36 от 2008 г., изм. ДВ, бр. 69 от 2008 г., изм. ДВ, бр. 98 от 2008 г., изм. ДВ, бр. 12 от 2009 г., изм. ДВ, бр. 32 от 2009 г., изм. ДВ, бр. 41 от 2009 г., изм. ДВ, бр. 93 от 2009 г., изм. ДВ, бр. 15 от 2010 г., изм. ДВ, бр. 94 от 2010 г., изм. ДВ, бр. 98 от 2010 г., изм. ДВ, бр. 100 от 2010 г., изм. ДВ, бр. 101 от 2010 г., изм. ДВ, бр. 14 от 2011 г., изм. ДВ, бр. 31 от 2011 г., изм. ДВ, бр. 77 от 2011

г., изм. ДВ, бр. 99 от 2011 г., доп. ДВ, бр. 26 от 2012 г., изм. ДВ, бр. 38 от 2012 г., изм. ДВ, бр. 40 от 2012 г., изм. и доп. ДВ, бр. 82 от 2012 г., изм. и доп. ДВ, бр. 94 от 2012 г., изм. ДВ, бр. 99 от 2012 г.), поради противоречие с чл. 35, ал. 1 от Конституцията на Република България.

В чл. 43, ал. 1, т. 2 и т. 3 от Закона за чужденците в Република (ЗЧРБ) се урежда налагането на принудителна административна мярка – забрана за напускане на страната, на чужденец, който:

- има задължения над 5000 лв. към български юридически или физически лица, които са установени по съдебен ред и не са надлежно обезпечени, или
- има ликвидни и изискуеми задължения към държавата в размер над 5000 лв. или е член на контролните или управителните органи на юридически лица, които имат ликвидни и изискуеми задължения към държавата в размер над 5000 лв., в случай че не е представено надлежно обезпечение.

Аналогични разпоредби за налагане на такава принудителна административна мярка по отношение на български граждани се съдържаха в Закона за българските лични документи (чл. 75, т. 5 и т. 6), които Конституционният съд (КС) обяви за противоконституционни с Решение № 2 от 31.03.2011 г. по к. д. № 2/2011 г. В мотивите на решението КС приема, че оспорените разпоредби не са съобразени с принципа на пропорционалност и излизат извън позволените рамки на чл. 35, ал. 1 на Конституцията на Република България (КРБ). Според цитираната норма на основния закон, всеки има право свободно да избира своето местожителство, да се придвижва по територията на страната и да напуска нейните предели. Това право може да се ограничава само със закон, за защита на националната сигурност, народното здраве и правата и свободите на други граждани. В мотивите на Решение № 2 от 2011 г. Конституционният съд посочва, че удовлетворяването на надлежно установените публични и частни задължения трябва преди всичко да се обезпечи чрез ефективно, бързо проведено изпълнително производство, насочено не към самоцелно санкциониране на личността на длъжника, а най-вече към издирване на негово секвестрируемо имущество и прехвърлянето му до размера на установеното парично вземане в патримониума на съответния кредитор. Според КС „законова уредба, по силата на която чрез принудителна административна мярка автоматично и неопределено във времето се ограничава основното право на гражданина свободно да напуска страната, съставлява прекомерно, неподходящо правно средство за постигане на целта, която е принципно съвместима с Конституцията”.

Съгласно чл. 26, ал. 2 от КРБ, чужденците, които пребивават в Република България, имат всички права и задължения по КРБ, с изключение на правата и задълженията, за които Конституцията и законите изискват българско гражданство. Предвид изложеното, намирам, че нормативна уредба, която допуска прилагането на аналогична принудителна административна мярка, установена за противоконституционна относно българските граждани, по отношение на чужденци, пребиваващи в Република България, противоречи на основния закон.

В допълнение трябва да отбележа, че чл. 43, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЧРБ не съответства и на разпоредбата на чл. 2 от Протокол № 4 към Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи (ратифициран от Република България на 4.11.2000 г.), според която всеки е свободен да напусне пределите на всяка държава. Упражняването на това право не подлежи на никакви ограничения, освен на тези, предвидени в закон и необходими в едно демократично общество в интерес на националната или обществената сигурност, за поддържане на обществения ред, за предотвратяване на престъпления, за защитата на здравето и морала или на правата и свободите на другите.

Разпоредбите на чл. 182, ал. 2, т. 2, б. „а” и чл. 221, ал. 6, т. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс дават възможност на органа, установил публичното вземане, съответно на публичния изпълнител, да поискат от органите на Министерството на вътрешните работи да не се разрешава на длъжника или на членовете на контролните или управителните му органи напускане на страната, както и да не се издават или да се отнемат издадените паспорти и заместващите ги документи за преминаване на държавната граница. Предвид факта, че с Решение № 2 от 31.03.2011 г. по к. д. № 2/2011 г. КС установи противоконституционността на чл. 75, т. 5 от ЗБЛД и налагането на подобни ограничителни мерки по отношение на длъжника или на членовете на контролните или управителните му органи, намирам, че тези разпоредби противоречат на чл. 35, ал. 1 от Конституцията на Република България и на чл. 2 от Протокол № 4 към Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи.

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Предвид изложените аргументи, моля да образувате конституционно дело и да установите противоконституционност на чл. 43, ал. 1, т. 2 и т. 3 от Закона за чужденците в Република България, поради противоречие с чл. 35, ал. 1 и чл. 26, ал. 2 от Конституцията на Република България, както и на чл. 182, ал. 2, т. 2, б. „а” и чл. 221, ал. 6, т. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, поради противоречие с чл. 35, ал. 1 от Конституцията на Република България.

Предлагам да бъдат конституирани като заинтересовани страни: Народното събрание, Министерският съвет, министърът на финансите, министърът на вътрешните работи и Висшият адвокатски съвет.

КОНСТАНТИН ПЕНЧЕВ
ОМБУДСМАН
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

